

Dar kapłaństwa

Ustanowienie kapłaństwa podczas Ostatniej Wieczerzy. Kapłanom należy się cześć ze względu na ich szczególne utożsamienie z Jezusem Chrystusem. Prośmy, aby w Kościele nigdy nie brakowało świętych kapłanów.

09-04-2020

„Z miłości oraz po to, by nauczyć nas kochać, Jezus przyszedł na ziemię i pozostał wśród nas w Eucharystii. „Umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował” (J 13,1) – tymi

słowami św. Jan rozpoczyna opis tego, co się wydarzyło w ową wigilię Paschy, kiedy Jezus – jak pisze św. Paweł – „wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: »To jest Ciało moje za was wydane. Czyńcie to na moją pamiątkę«. Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: »Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pić będziecie, na moją pamiątkę!«” (1 Kor 11,23–25)”1.

Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus zostawia *swojej ukochanej Oblubienicy, Kościołowi, widzialną ofiarę, tak jak wymaga tego natura ludzi*2: sakramentalną Ofiarę swojego Ciała i Krwi pod postaciami chleba i wina. Ponieważ jednak *składanie ofiary i kapłaństwo z Bożego rozporządzenia tak bardzo się ze sobą wiążą, że w prawie zawsze istniały razem (...), należy wyznaczyć, że w Kościele istnieje nowe kapłaństwo, widzialne i zewnętrzne, w które*

zostało przeniesione stare³. Tak więc Wielki Czwartek jest szczególnie ważny dla kapłanów Kościoła. To święto kapłanów, napisał papież Jan Paweł II. To dzień, w którym narodziło się nasze kapłaństwo, które jest uczestnictwem w jedynym kapłaństwie Chrystusa Pośrednika. W tym dniu kapłani całego świata są zaproszeni, aby koncelebrować Eucharystię ze swoimi biskupami i odnowić swoje kapłańskie zobowiązania w służbie Chrystusowi i Jego Kościołowi⁴.

W Dziele cieszymy się wraz ze wszystkimi chrześcijanami i dziękujemy Bogu za dar kapłaństwa służebnego, którym zechciał ubogacić Kościół. I modlimy się za wszystkich kapłanów, aby żyli pełnią swojego powołania, ze świętą dumą z powodu wybrania przez Boga.

„Wszystko to, co pomaga kapłanom, co daje im życie nadprzyrodzone, co uświadamia im, że są zakochani, że

nie są sami, wszystko to jest dla nich zbawienne. A zbawić kapłana to zbawić tysiące dusz”5.

„Kapłaństwo to służenie Bogu w stanie, który sam w sobie nie jest ani lepszy, ani gorszy od pozostałych – jest inny. Jednak powołanie kapłańskie ma w sobie godność i wielkość nieporównywalne z niczym na tej ziemi. Św. Katarzyna ze Sieny podaje następujące słowa Jezusa: *„nie chcę, aby zmaląła cześć wobec kapłanów, ponieważ cześć i szacunek, które okazuje się im, nie trafia do nich, tylko do Mnie na mocy Krwi, którą im dałem, aby byli jej szafarzami. Inaczej należałaby się im ta sama cześć jak świeckim i nic więcej... Nie można ich obrażać, bo kiedy się ich obraża, to obraża się Mnie, a nie ich. Dlatego tego zakazałem i zarządziłem, że nie zgadzam się, aby ktoś tknął moich Chrystusów”* (św. Katarzyna ze Sieny, „Dialog”, rdz. 116).

Są ludzie, którzy za wszelką cenę chcą, jak to nazywają, znaleźć tożsamość kapłana. Jak rozumiały okazują się być słowa Świętej ze Sieny! Jaka jest tożsamość kapłana? Kapłan ma tożsamość Chrystusa. Wszyscy chrześcijanie możemy i musimy być już nie alter Christus, lecz ipse Christus. Być drugim Chrystusem, być samym Chrystusem! Lecz w kapłanie dzieje się tak bezpośrednio, w sposób sakramentalny”6.

Taka jest najgłębsza racja naszego szczególnego szacunku wobec wszystkich księży – to ich jedyne w swoim rodzaju utożsamienie z Chrystusem, jakie dokonuje się przez Sakrament Świeceni kapłańskich i ciągle aktualizuje się przez sprawowanie Mszy św. „Wszyscy księża, czy to tacy grzesznicy jak ja – mówi św. Josemaría – czy też święci jak inni księża, przy ołtarzu nigdy nie jesteście sobą – jesteście

Chrystusem, który odnawia Ofiarę Kalwarii (...). Przy ołtarzu jestem Chrystusem! W sposób bezkrwawy odnawiam boską Ofiarę Kalwarii i konsekruję in persona Christi, zastępując osobę Chrystusa, dając Mu moje ciało i mój głos, moje ręce i moje biedne, tak często poplamione serce, które chcę, aby oczyścił”7.

W naszej dzisiejszej modlitwie wyjątkowe miejsce zajmuje prośba o świętość dla wszystkich księży. Są nam bliskie wszystkie uczucia i pragnienia naszego Ojca, które skłoniły go do napisania następujących słów: „Proszę Boga, naszego Pana, aby dał nam, wszystkim kapłanom, łaskę spełniania w sposób święty rzeczy świętych. Aby nasze życie ukazywało cuda wielkości Boga. „My, sprawujący tajemnicę Męki Pana, musimy naśladować to, co czynimy. Jeśli my staniemy się hostiami, to wtedy nasze miejsce przed Bogiem

zajmie hostia” (Św. Grzegorz Wielki, Dialogus 4,59)”8.

Aby godnie wypełnić powierzoną im misję, kapłani muszą ze wszystkich sił starać się o świętość. „Wraz z całą tradycją Kościoła rozumiemy, że kapłaństwo, ze względu na święte funkcje, które w sobie zawiera, wymaga czegoś więcej niż tylko uczciwego życia: wymaga od kapłanów życia świętego, bo są ustanowieni pośrednikami między Bogiem, a ludźmi”9.

Dzięki Bogu kapłanów, którzy wiernie odpowiadają na łaskę Bożą, jest nieskończenie dużo. „Jeśli zdarzy wam się spotkać księdza, który na zewnątrz nie wydaje się żyć zgodnie z Ewangelią, nie osądzajcie go, osądzi go Bóg. Musicie wiedzieć, że jeśli sprawuje Mszę św. w sposób ważny, z intencją konsekrowania, to nasz Pan zstąpi w jego ręce, chociażby były niegodne. Czy może być większe

oddanie i większe uniżenie? To więcej niż w Betlejem i na Kalwarii. Dlaczego? Bo Serce Jezusa jest w całości opanowane przez pragnienie odkupienia, bo nie chce, aby ktokolwiek powiedział, że do niego się nie zwrócił, bo daje się znaleźć nawet tym, którzy Go nie szukają.

To Miłość! Nie ma innego wytłumaczenia. Jakie ubogie są słowa, kiedy chce się mówić o Miłości Chrystusa! On unią się wobec wszystkiego, przyjmuje wszystko, naraża się na wszystko – na świętokradztwo, na bluźnierstwa, na oziębłość obojętności tylu ludzi – żeby dać, choćby tylko pojedynczemu człowiekowi, możliwość odkrycia Jego Serca, które bije w Jego zranionej piersi.

Taka jest właśnie tożsamość kapłana – jest bezpośrednim i codziennym narzędziem zbawczej łaski, którą Chrystus nabył dla nas. Kiedy się to

zrozumie, kiedy rozważy się to wszystko w aktywnym milczeniu modlitwy, jak można uważać kapłaństwo za wyrzeczenie? To bezcenna wygrana”10.

Z wyjątkiem łaski Bożego macierzyństwa Najświętszej Maryi Panny kapłaństwo to najwyższa godność, jaką człowiek może otrzymać na ziemi. Nawet „nasza Matka Maryja, najświętsza ze wszystkich stworzeń – ponad Nią tylko Bóg – przyniosła Jezusa na świat tylko raz. Księża przynoszą Go na ziemię, do naszych ciał i dusz, każdego dnia. Chrystus przychodzi, aby nas nakarmić, aby dać nam życie, które jest zadatkem życia przyszłego”11.

Jezus Chrystus, Najwyższy i Wieczny Kapłan, zechciał uwiecznić swoje kapłaństwo za pośrednictwem ludzi. Prośmy Go dziś, w dniu ustanowienia Sakramentu Kapłaństwa, aby było w

Kościele wielu świętych kapłanów, którzy będą służyć duszom. Prośmy o powołania kapłańskie we wszystkich zakątkach ziemi i żeby nigdy w Opus Dei nie brakowało kapłanów potrzebnych do rozwijania na świecie pracy apostołskiej, jaką nam powierzył.

„Kościół potrzebuje i będzie zawsze potrzebował kapłanów. Proś o to codziennie Trójcę Przenajświętszą za pośrednictwem Najświętszej Maryi Panny. I proś, by byli radośni, aktywni, sprawni, by byli dobrze przygotowani i aby ochoczo poświęcali się dla swoich braci, nie czując się ofiarami”12.

J.A. Loarte

---

1. *To Chrystus przechodzi*, nr 151.

2. Sobór Trydencki, sesja XXII, *Doctrina de SS Missae sacrificio*, cap. 1. D. 938 (1740).
3. Sobór Trydencki, sesja XXIII, *Doctrina de sacramento ordinis*, cap. 1, D. 957 (1764).
4. Jan Paweł II, *List Ecce nunc do wszystkich kapłanów Kościoła na Wielki Czwartek*, 16 III 1986.
5. Św. Josemaría, tertulia, 28 III 1969.
6. Św. Josemaría, homilia *Sacerdote para la eternidad*, 13 IV 1973.
7. Św. Josemaría, *Dos meses de catequesis*, II, str. 752.
8. Św. Josemaría, homilia *Sacerdote para la eternidad*, 13 IV 1973.
9. Św. Josemaría, *List*, 2 II 1945, nr 4.
10. Św. Josemaría, homilia *Sacerdote para la eternidad*, 13 IV 1973.

11. Św. Josemaría, homilia *Sacerdote para la eternidad*, 13 IV 1973.

12. *Kuźnia*, nr 910.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/dar-kaplanstwa/> (22-03-2026)